

Mt 14,22-33

14:22 Đức Giêsu liền bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán đám đông.

14:23 Sau khi giải tán đám đông, Người đi riêng lên núi mà cầu nguyện. Chiều đến, Người vẫn ở đó một mình,

14:24 còn chiếc thuyền thì đã ra xa bờ nhiều dặm, bị sóng đánh vì ngược gió.

14:25 còn chiếc thuyền thì đã ra xa bờ nhiều dặm, bị sóng đánh vì ngược gió.

14:25 Vào khoảng canh tư, Người đi trên mặt biển mà đến với các môn đệ.

14:26 Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hốt bảo nhau: "Ma đấy!", và sợ hãi la lên.

14:27 Đức Giêsu liền bảo các ông: "Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!"

14:28 Ông Phê-rô liền thưa với Người: "Thưa Ngài, nếu quả là Ngài, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài".

14:29 Đức Giêsu bảo ông: "Cứ đến!" Ông Phê-rô từ thuyền bước xuống, đi trên mặt nước, và đến với Đức Giêsu.

14:30 Nhưng thấy gió thổi thì ông đâm sợ, và bắt đầu chìm, ông la lên: "Thưa Ngài, xin cứu con với!"

14:31 Đức Giêsu liền đưa tay nắm lấy ông và nói: "Người đâu mà kém tin vậy! Sao lại hoài nghi?"

14:32 Khi thầy trò đã lên thuyền, thì gió lặng ngay.

14:33 Những kẻ ở trong thuyền bái lạy Người và nói: "Quả thật Ngài là Con Thiên Chúa!"

TIN VÀO ĐỨC KI-TÔ HẰNG SỐNG

Ông Phê-rô thưa với Đức Giê-su: “Thưa Ngài, nếu quả là Ngài, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài.” Đức Giê-su bảo ông: “Cứ đến!” Ông Phê-rô từ thuyền bước xuống đi trên mặt nước, và đến với Đức Giê-su. (Mt 14,28-29)

Suy niệm: Phê-rô đang vật vờ với sóng gió lại phải một phen hoảng hốt vì tưởng Chúa Giê-su là ma; nhưng khi biết đó là Thầy đi trên biển đến với các ông, ông đã xin cho mình cũng được đi trên mặt nước mà đến với Ngài. Chúa liền chiều ý ông. Tiếc rằng, những bước đi của ông lại không trọn vẹn. Niềm tin của ông vào Thầy chưa đủ lớn để thắng nỗi sợ trước cơn gió nhỏ. Đó là sai lầm phổ biến nơi chúng ta; như người con cả trong dụ ngôn “Người Cha nhân hậu”, được thừa hưởng cả gia tài mà lại so bì về một “con dê con” để hưởng thụ với chúng bạn (x. Lc 15,29); hay như ông bà A-đam và E-và, được phúc làm con Thiên Chúa mà lại bắt phục tùng vì tham vọng muốn được “*như những vị thần biết điều thiện điều ác*” (x. St 3,5).

Mời Ban: Cuộc sống là một hành trình không phải lúc nào cũng bằng yên: lắm khi con thuyền đời ta gặp phải cơn sóng gió. Chúa không làm phép màu để gió yên biển lặng, nhưng Ngài ban cho chúng ta niềm tin để vượt qua sóng gió. Nhưng liệu chúng ta có kiên vững tới cùng trong niềm tin không? Chúa nhắc nhở chúng ta: “*Ai bền chí đến cùng sẽ được cứu thoát*” (Mt 10,22).

Sống Lời Chúa: Dâng lên Chúa nhiều lần lời nguyện tắt: “*Lạy Chúa, xin ban thêm lòng tin cho chúng con*” (Lc 17,5).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, Chúa vẫn hiện diện với các tông đồ dù trong cơn sóng to gió lớn. Xin cho con vững tin Chúa hằng ở cùng con, không chỉ lúc này, mà cả những lúc đen tối nhất của cuộc đời.*